

[Tove Jørgensen]

siden af pensionen, medens man konstaterer, at de store indtægter må vente; det er ikke dem, der trænger mest lige nu. Det kunne socialdemokratiet have fået igennem her i folketinget. Hvis socialdemokratiet ville have været med, havde der været 108 stemmer for. Forliget med VKR giver 109 stemmer, og nu har man oven i købet fået at vide, at også fremskridtspartiet vil stemme for det alternative forlig. Socialdemokratiet kan altså lægge endnu 26 stemmer til, og så er der 134 stemmer for at give pengene til de dårligst stillede mod 109, stadig under forudsætning af, at socialdemokratiet havde valgt side til fordel for pensionisterne. Hvordan vil man forsvare det over for den store gruppe pensionister? Det drejer sig her om, at i alt $\frac{3}{4}$ af alle pensionister ville have fået større forbedringer ved det alternative forlig.

I krogene har nogle socialdemokrater talt om, at det var nødvendigt at gennemføre forliget sammen med VKR. Hr. Albertsen var inde på noget lignende. Og hvorfor? Fordi man ellers må indrømme, at man har bedrøvet befolkningen siden 1970, skatteyderne i dette land har betalt 2 pct. af deres skat til en pensionsfond, der ikke eksisterer, og at pengene til pensionsreformen skal skaffes til veje gennem nye skatter og afgifter.

Økonomiministeren indrømmede det allerede ved første behandling, da han sagde:

»Det kan tænkes, at der er andre områder, hvor det kan blive nødvendigt at holde igen på udgiftsstigninger for at kunne klare denne udgiftsstigning. Det kan tænkes, det bliver nødvendigt at forøge statens indtægter for at klare denne udgiftsstigning.«

Det udtaler økonomiministeren på et tidspunkt, hvor de årlige indbetalinger til pensionsfonden udgør 2,7 mia kr. årligt.

Der er sikkert en del mennesker, der gerne vil vide, om det går ligesådan med ATP-fonden, og om det er sådan, man forestiller sig en kommende ØD-fond i socialdemokratiet. Vi skal altså indbetale til nogle fonde for at få enten tillægspension, pension eller medbestemmelsesret vedrørende produktion og investeringer. Men hvad bliver resultatet? Det bliver et bundløst hul, der udhuler købekraften og dermed forstærker krisen. Og den dag vi vil have pensionerne, skal de betales én gang til. Den dag vi vil styre virksomhederne, skal vi købe dem med nye skatter. Det er for det første uladssiggjort, og for det

andet viser det hele løgnet også omkring ATP og ØD.

Det kan ikke undre, at hr. Palle Simonsen og hr. Bertel Haarder er tilfredse. Det lykkedes dem at binde socialdemokratiet også til næste trin af pensionsreformen. Der skal være ens pension til alle uanset indtægt, og det er lønmodtagerne, der skal betale. En lønmodtager med ca. 70.000 kr. i årlig indtægt skal betale skat, for at hans pensionerede arbejdsgiver med samme indtægt eller mere endnu kan få en ydelse som toppen af kransekagen i sit otium. Det kan DKP ikke anerkende, og vi har derfor stillet forslag om fuld indtægtsregulering af pensionerne.

DKP er enig i, at pensionisternes boligproblemer trænger til en løsning, og vi kan derfor gå ind for ministerens forslag til boligydelse for lejere, blot skal det stadig være i boligministeriets regi.

Derudover kunne vi ønske os, at der var en kvota for pensionister i boligmassen, så der virkelig var lejligheder til rådighed, og vi kunne godt tænke os, at værelseskriteriet skulle suppleres med et arealkriterium, således at pensionisterne blev ligestillede.

Ejernes problemer mener vi bør løses ved lån, og vi har stillet ændringsforslag i overensstemmelse hermed. Vi er også enige i de ændringsforslag, der går ud på, at man stadig væk kan have wc uden for boligen, bare det er i overensstemmelse med de nuværende boligregler, og vi er også enige i de andre mindre ændringsforslag omkring familier med børn.

Vi er enige i tillægget til ægtefæller og i ændringsforslaget om underretningspligt til pensionister.

I øvrigt vil jeg sige her til sidst, at DKP gør sig ingen forestillinger om, at dette alternative forlig betyder enighed fremover omkring pensionsreformen. Der er ingen af forligspartnerne, der har bundet sig for fremtiden, sådan som socialdemokratiet har gjort. Først og fremmest har vi ikke svigtet de pensionister, der virkelig har behov for forhøjelser. Det skyldes objektive omstændigheder, at forliget kunne komme i stand, nemlig at de fradragsfrie beløb, der gælder, for pensionstillæggene bliver nedtrappet, er alt for lave. Det burde socialdemokratiet have indset. Det er en eklatant politisk fejl, at man ikke gjorde det, og det er en skam for de mange pensionister, som det går ud over.